

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: گیدئون پولیا
برگردان از: نوید پایور
فرستنده: عثمان حیدری
۱۰ جولای ۲۰۱۹

کارنامه انگلستان در هندوستان: ۴۵ تریلیون دالر غارت و مرگ ۱.۸ میلیارد هندی در نتیجه محرومیت

در هولوکاست بنگالی جنگ جهانی دوم در سالهای ۱۹۴۲-۱۹۴۵ (هولوکاست هندوستان، قحطی بنگال در جنگ جهانی دوم) ۶-۷ میلیون هندی عمداً به دلایل ستراتیژیک به وسیله انگلیس با همدستی استرالیا با مرگ از طریق گرسنگی به قتل رسیدند. این جنایت در تاریخ با گذشت نسل ها به وسیله روزنامه نگاران غربی، سردبیران، سیاستمداران و مطبوعات از آگاهی عمومی پاک شد

توضیح سایت:

ترجمه مقاله حاضر به علت اهمیت داده های موجود در آن در بر ملا کردن نقش مرگبار استعمار انگلستان در هندوستان از یک سو و در تأمین جایگاه مسلط دول سرمایه داری غربی در آرایش کنونی جهان از سوی دیگر صورت گرفته است و به معنای تأیید تمام نقطه نظرات و نتیجه گیریهای فرازهای پایانی نویسنده نیست. خانم اوتسا پاتنایک که نویسنده به وی استناد می کند، در مصاحبه ای اظهار داشت: "جهان مدرن سرمایه داری بدون کولونیالیسم و غارت به وجود نمی آمد". یادآوری مجدد این واقعیت بدیهی، به ویژه در جامعه ای که انبوهی از شیفتگان همین جهان مدرن سرمایه داری را در خود پرورانده است، علت ترجمه مقاله حاضر بود.

خانم پروفیسور اوتسا پاتنایک، اقتصاددان برجسته هند (دانشگاه جواهرالعل نہرو) تخمین می زند که انگلستان بین سال های ۱۷۶۵ تا ۱۹۳۸ مبلغ ۴۵ تریلیون دالر از هندوستان غارت کرده است. همچنین تخمین زده می شود که اگر هند با ۲۴٪ از تولید ناخالص جهانی در سال ۱۷۰۰ آزاد مانده بود، آنگاه جمع تولید ناخالص داخلی آن طی سالهای ۲۰۰۳-۱۷۰۰ مبلغ ۲۳۲ تریلیون دالر بیشتر می بود و بین سالهای ۱۹۵۰-۱۷۰۰ معادل ۴۴ تریلیون دالر بیشتر شده بود. محرومیت کشتار می کند و تخمین زده می شود که ۱.۸ میلیارد هندی در فاصله سالهای ۱۹۴۷-۱۷۵۷ در نتیجه محرومیت فاحش قابل پیش گیری در زیر سلطه انگلستان مرده اند. اثر مرگبار اشغال هند توسط انگلیس امروز پس ۷۱ سال که از استقلال می گذرد ادامه دارد، با مرگ قابل پیشگیری ۴ میلیون از محرومیت در سال در هندوستان سرمایه داری در مقایسه با صفر در چین.

پرفیسور اوتسا پاتنایک یک پرفیسور بازنشسته از دانشگاه جواهرالعل نہرو در دهلی نو است. اوتسا پاتنایک یک اقتصاد دان مارکسیست است او از سال ۱۹۷۳ تا زمان باز نشستگی اش در ۲۰۱۰ در مرکز مطالعات اقتصادی و برنامه ریزی دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه جواهرالعل نہرو (JNU) تدریس می کرد. او دکترای خودش در اقتصاد را از دانشگاه آکسفورد انگلستان گرفت و انتقال جوامع کشاورزی دهقانی به جوامع صنعتی و امنیت غذایی و فقر مخصوصاً در هندوستان [۱] را مورد بررسی قرار داد. "یک تئوری امپریالیسم" (۲۰۱۶) آخرین کتاب اوتسا پاتنایک است که وی با همکاری پارابهات پاتنایک تألیف نموده است [۲] .

همه ما می دانیم که انگلیس به طرز وحشیانه ای هندوستان را استثمار کرد. طبق تخمین پرفیسور اوتسا پاتنایک میزان غارت انگلستان در هند بدین ترتیب است : "اگر درآمد مازاد صادرات هند با احتساب ۵ در صد بهره به عنوان شاخص اندازه گیری در نظر بگیریم، بین سال ۱۷۶۵ تا ۱۹۳۸ مقدار خارج شده معادل ۹.۲ تریلیون پوند (۴۵ تریلیون دالر) است" [۳-۵] .

(A) انگلستان چگونه و چقدر هندوستان را غارت کرد؟

پس از خیانت و شکست نواب بنگال، سراج الدوله، در نبرد پلاسی در ۱۷۵۷، انگلستان دست نشاندۀ خود میر جعفر را به عنوان نواب بر مصدر امور قرار داد. انگلیس ها امتیازات بزرگی از جمله زمین، انحصارات تجارت با اروپا، و معافیت مالیاتی از تجارت داخلی را از بنگالی ها گرفتند. به دنبال آن انگلیس ها میر کاظم را به عنوان نواب بنگال جایگزین میر جعفر کردند. بنگالی های زیر سلطه میر کاظم در نهایت مجبور به قیام شدند و حالا که نوبت به او رسیده بود، انگلیس ها وی را برکنار و به جای وی میر جعفر را برای بار دوم سرکار آوردند. بنگالی ها [باز هم] در نبرد بوکسار در سال ۱۷۶۴ شکست خوردند، و در سال ۱۷۶۵ عالم شاه، امپراتور مغول، "متقاعد" شد تا اختیار [اخذ] مالیات (دیوانی) در بنگال را به کمپانی هند شرقی بریتانیا اعطاء کند. انگلیس ها هم به نوبه خود قراردادهای بیرحمانه ای برای اخذ مالیات را به پیمانکاران بنگالی ها سپردند.

بخشی از درآمدها به جیب امپراتور می رفت، بخشی دیگر به نواب می رسید و باقی مانده آن توسط انگلیس ها گرفته می شد. انگلیس ها این را به عنوان اجاره بهای کشاورزی که دهقانان بی زمین بابت اجاره می پرداختند توصیف می کردند، اما این مالیات اضافی باعث گردید که ۱۰ میلیون بنگالی در قحطی بزرگ سالهای ۱۷۷۰-۱۷۶۹ به هلاکت برسند. کمپانی هند شرقی، از حدود یک سوم درآمد جمع آوری شده برای خرید کالاهای هندی استفاده می کرد، یعنی در حقیقت بنگالی ها بابت کالاهایشان از محل مالیات اضافه ای پرداخت می شدند که از خود آنها می گرفتند. ۱۵ سال بعد این مالیات گیری بیحد و حصر انگلیس ها منجر به یک قحطی در دشت گنگ در غرب بنگال شد. بدون شک این افراط

انگلیس ها منجر شد که پارلمان انگلستان (بدون موفقیت) وارن هیستینگ (اولین فرماندار کل هندوستان و پدر الیزا دختر عموی جین آستین ازیک رابطه نامشروع با زن برادرش) را به جرم شکستن پیمان با بیگم های اوده [منطقه ای به مرکزیت فیض آباد. هیستینگ ارتش انگلیس را برای وصول مطالبات خویش از نواب وزیر ارسال و این مطالبات را از محل خزانه بیگم ها مصادره نمود - توضیح مترجم] را محاکمه کند - که البته بعداً سرانجام تبرئه شد [۶] .

در دهه ۱۸۴۰ کمپانی هند شرقی بر بیشتر هند کنونی، پاکستان و بنگله دیش تسلط پیدا کرده بود، اما دولت بریتانیا به طور فزاینده ای مشتاق مشارکت بیشتر در اقدامات استثمارگرانه بود. در سال ۱۸۴۷ دولت بریتانیا طرحی را اعلام کرد که به موجب آن کسانی که مایل به خرید کالاهای هندی هستند فقط می توانند با استفاده از اوراق منتشره پارلمان وامضاء شده توسط ملکه بریتانیا در لندن به این کار اقدام کنند. تجار بابت این اوراق باید طلا و نقره پرداخت می کردند واز آن برای پرداخت به تولید کنندگان هندی استفاده می کردند و هندی ها نیز در مقابل آن را در دفاتر محلی مستعمراتی تبدیل به روپیه می کردند،- روپیه هائی که با زور به وسیله مالیاتهای سنگین گرفته شده بود [۵] .

شاشی ثاروردر کتاب " امپراتوری ننگین. انگلستان با هندوستان چه کرد"، توضیح می دهد که چگونه انگلیس ها هند را غارت کرده و عقب افتاده نگهداشتند و این گونه مخارج انقلاب صنعتی شان را پرداخت کرده و جابرانه بر جهان مسلط شدند: " در اوایل قرن ۱۸ آنطور که آنگس مادیسون مورخ اقتصادی بریتانیا نشان داد، سهم هند در اقتصاد جهان ۲۳ در صد بود؛ به بزرگی کل اروپا. (در ۱۷۰۰ این سهم بیست و هفت درصد بود زمانی که خزانه امپراتور مغول اورنگ زیب -امپراتور گورکانی هند- به تنهایی ۱۰۰ میلیون پوند در آمد مالیاتی داشت.) زمانی که انگلیس ها از هندوستان رفتند، این سهم تنها به حدود کمی بالا تر از ۳ در صد سقوط کرده بود. دلیل آن هم ساده بود: هندوستان در خدمت منافع انگلستان اداره می شد. عروج ۲۰۰ ساله انگلستان از طریق ویرانی هایش در هندوستان تأمین شد" [۷] صفحه ۳ [۸]). این مالیات بی رحمانه و کشنده با صنعت زدائی عظیم هندوستان همراه بود. چنانچه قبل از اشغال توسط انگلستان، هندوستان در نساجی، کشاورزی و متالوژی در صدر جهان قرار داشت اما سریعاً به صادر کننده مواد خام و وارد کننده کالاهای ساخت انگلستان تبدیل شد [۸-۶] .

پرفسور اوتسا پاتنایک دزدی انگلستان از هندوستان را معادل ۴۵ تریلیون دالر تخمین می زند (۱۷۶۵-۱۹۳۸) [۳-۵] که می توان با بر مبنای مشاهده تولید ناخالص داخلی برآورد شود. بر اساس دانش نامه ویکی پدیا، سهم هندوستان در اقتصاد جهانی از ۲۴.۴٪ در ۱۷۰۰ به ۴.۲٪ در ۱۹۵۰ سقوط کرد. سهم هند در تولید صنعت جهانی هم از ۲۵٪ در ۱۷۵۰ به ۲٪ در ۱۹۰۰ پائین آمد [۹]. از اطلاعات موجود در مورد تولید ناخالص داخلی هند و سهم هند در تولید ناخالص داخلی جهان از سال ۱۷۰۰ به این سو [۱۰ و ۱۱] می توان یک تخمین کلی از رقم تولید ناخالص داخلی هندوستان در فاصله بین ۱۷۰۰-۲۰۰۳ در شرایطی را به دست آورد که انگلستان به آن تجاوز نکرده و آن را غارت نکرده بود.

در ذیل مجموع تولید ناخالص داده شده در پائین GDP(PPP) برای هند برای ۶ دوره از ۱۷۰۰ (A) در میانگین درصدی از تولید ناخالص جهانی، و (B) اگر درصد متوسط هند از تولید ناخالص جهان در حد همان ۲۴٪ قبل از اشغال انگلیس در سال ۱۷۷۰ باقی مانده بود. (ارقام به دالر)[مبنای محاسبه بر PPP قرار دارد که رقم تولید ناخالص داخلی با محاسبه قدرت خرید است- مترجم].

۱۷۰۰- (A) ۱.۱۳ تریلیون در مقابل (B) ۱۵.۸ تریلیون

۱۸۲۰	۲۰.۳ (%)	(B) ۲۴.۰ (%)	
-۱۸۲۰	(A) ۲.۶	تریلیون در	۱۰.۵
۱۸۷۰	(B) ۱۴.۰ (%)	مقابل	(B) ۲۴.۰ (%)
-۱۸۷۰	(A) ۳.۷	تریلیون در	۱۸.۰
۱۹۱۳	(B) ۹.۸ (%)	مقابل	(B) ۲۴.۰ (%)
-۱۹۱۳	(A) ۹.۷	تریلیون در	۳۴.۴
۱۹۵۰	(B) ۵.۵ (%)	مقابل	(B) ۲۴.۰ (%)
-۱۹۵۰	(A) ۳.۸	تریلیون در	۵۶.۸
۱۹۷۳	(B) ۳.۵ (%)	مقابل	(B) ۲۴.۰ (%)
-۱۹۷۳	(A) ۵.۴۱	تریلیون در	۱۸۰.۹
۲۰۰۳	(B) ۵.۵ (%)	مقابل	(B) ۲۴.۰ (%)

ارقام به دالر

هفتاد سال طول کشید تا هندوستان توانست از ۲۰۰ سال ستمگری امپریالیسم انگلستان نسبتاً بهبود یابد. مقدار تفاوت در مجموع تولید ناخالص داخلی ۳۱۶.۴ تریلیون دالر در فاصله سالهای ۱۷۰۰ تا ۲۰۰۳ و معادل و ۴۴ تریلیون دالر در فاصله بین ۱۷۰۰ تا ۱۹۵۰ است، رقم دوم تخمینی از محرومیت هند با محاسبات پروفیسور اوتسا پاتنایک منطبق است که بریتانیا طی سالهای ۱۷۶۵ تا ۱۹۳۸ مبلغ ۴۵ تریلیون دالر از هند را به سرقت برد [۵-۳].

(B) ۱.۸ میلیارد هندی به علت محرومیت فاحش زیر سلطه انگلیس مردند.

فقر تحمیلی کشتار می کند. مرگ و میر قابل اجتناب ناشی از فقر (مرگ قابل اجتناب، مرگ و میر بیش از حد، مرگ زیاد، مرگ زودرس، مرگ نابهنگام، مرگ هائی که نباید اتفاق می افتادند) می تواند بر مبنای تفاوت بین مرگ های واقع شده در یک کشور و مرگهای قابل انتظار برای کشوری با همان مشخصات جمعیتی (نرخ تولد و درصد نوزادان) اما در حال صلح و با حکمرانی معقول تخمین زده شود [۱۲]. در زیر لیستی به ترتیب تقریبی زمانی برخی از ویژگی های برجسته تکان دهنده از اثر مرگبار امپریالیسم بریتانیا در طول ۲ قرن در هند می آید: آشویتس بریتانیا. بین ۱۷۶۹-۱۷۷۰ در قحطی بزرگ بنگال ۱۰ میلیون از ۳۰ میلیون بنگالی در نتیجه مالیات اضافی از گرسنگی مردند [۱۳، ۶].

میلیونها هندی در قحطی ساختگی بزرگ بنگال بین ۱۷۶۹-۱۷۶۹ و قحطی بنگال در جنگ دوم جهانی ۱۹۴۲-۱۹۴۵ از بین رفتند.

با استفاده از داده های سرشماری هند در فاصله ۱۸۷۰-۱۹۵۰ و با فرض این که جمعیت هندوستان در دوره ۱۷۶۰-۱۸۷۰ حدود ۲۰۰ میلیون نفر بوده است، و برآوردی از داده های موجود از میزان مرگ و میر (مرگ و میر در هر ۱۰۰۰ نفر جمعیت) قابل پیشگیری در هند یعنی رقم ۳۷ نفر در حد فاصل ۱۷۵۷ تا ۱۹۲۰، رقم ۳۵ نفر بین ۱۹۲۰ تا ۱۹۳۰، رقم ۳۰ نفر بین ۱۹۳۰ تا ۱۹۴۰ و ۲۴ نفر بین ۱۹۴۰ تا ۱۹۵۰، می توان تخمین زد که مرگ قابل پیشگیری هندی ها بین سالهای ۱۷۵۷ تا ۱۸۳۷ معادل ۵۹۲ میلیون نفر، بین ۱۸۳۷ تا ۱۹۰۱ معادل ۴۹۷ میلیون و ۴۱۸ میلیون

نفر بین ۱۹۰۱ تا ۱۹۴۷ می بود. یعنی تقریباً ۱.۵ میلیارد نفر و یا ۱.۸ میلیارد با احتساب ایالت‌های بومی، بوده است [۱۴].

یک جمعیت چند میلیونی بریتانیایی‌ها صدها میلیون هندی را در لبه گرسنگی نگه داشتند. توسط تعداد کمی سرباز انگلیس و تعداد بسیار بیشتری از سربازان هندی که سیر نگه داشته می شدند. [۶]. احصائیه میسرآ تخمین زده است که ۱۰ میلیون هندی تا ده سال بعد از شورش هندی‌ها از ۱۸۵۷ به بعد در مقابل کشته شدن ۲۰۰۰ انگلیس قتل عام شدند [۱۵، ۱۶].

با وجود نرخ تولد بسیار بالا، جمعیت هند در بین سال‌های ۱۸۶۰ (۲۹۲ میلیون) و ۱۹۳۴ (۲۹۲ میلیون) افزایش نیافت [۱۷]. این نشان دهنده مرگ و میر قابل پیشگیری ناشی از محرومیت اعمال شده است که می تواند به میزان ۷۴۵ میلیون نفر تخمین زده شود (۱۸۶۰-۱۹۳۴) و یا به طور متوسط حدود ۱۰ میلیون نفر از مرگ و میر قابل اجتناب از محرومیت در هر سال [۱۴].

در گزارشی به مجلس عوام در ۱۹۳۵، چرچیل، نژادپرست، امپریالیست و قاتل توده‌ها در یک اعتراف غیر مترقبه درمورد هندی‌ها اذعان کرد: "در سطح زندگی، آنها هیچ چیزی برای ذخیره ندارند. کوچک ترین سقوط از سطح زندگی فعلی در هندوستان به معنای گرسنگی تدریجی و زوال واقعی زندگی نه تنها میلیون‌ها نفر، بلکه چندین میلیون نفر است، که به دعوت شما و زیر چتر حفاظتی قدرت بریتانیا به این دنیا آمده اند" [۶، ۱۸، ۱۹]. ۷ سال بعد، هنگامی که انگلیس‌ها غلات هندوستان را صادر و از ورود غلات جلوگیری کردند، همان چرچیل تعداداً دوره ۴ ساله‌ای از مرگ در اثر گرسنگی را آغاز کرد که طی آن ۶ تا ۷ میلیون هندی در بنگال، اوریسا، بیهار و آسام جانشان را از دست دادند. [۶].

در هولوکاست بنگالی جنگ جهانی دوم در سالهای ۱۹۴۲-۱۹۴۵ (هولوکاست هندوستان، قحطی بنگال در جنگ جهانی دوم) ۷-۶ میلیون هندی عمداً به دلایل ستراتیژیک به وسیله انگلیس با همدستی استرالیا با مرگ از طریق گرسنگی به قتل رسیدند (استرالیا در ندادن غذا به هندی‌ها از انبارهای عظیم مواد غذایی اش در زمان جنگ مشارکت کرد) [۶، ۱۲-۱۴، ۱۹-۲۷]. این جنایت در تاریخ با گذشت نسل‌ها به وسیله روزنامه نگاران غربی، سردبیران، سیاستمداران و مطبوعات از آگاهی عمومی پاک شد. حقیقتاً چرچیل جنایتکار در تاریخ ۶ جلدی «جنگ جهانی دوم» که به آن جایزه نوبل ادبیات اهداء شد، هیچ اشاره‌ای به این جنایت نکرد [۶].

طبق گفته پروفیسور اوتسا پاتنایک در سال ۱۹۰۰ مصرف سالانه غذا در هند ۲۰۰ کیلوگرم بود اما طی جنگ جهانی دوم و در سال ۱۹۴۶ به ۱۳۷ کیلوگرم رسید [۲۸]. این با داده‌های زیر از کتاب من همخوانی دارد "جین آستین و حفره سیاه تاریخ بریتانیا": "جمعیت هندوستان در آن زمان [۱۹۴۰] حدود ۴۰۰ میلیون و تولید غلات بین ۵۰ تا ۷۰ میلیون تن در سال بود. رشد جمعیت حدود ۵٪ در سال بود و برای رفع کمبود نیاز به واردات خالص حدود ۱-۲ میلیون تن غله در سال بود. ارقام Behrens برای حمل و نقل غلات (در تن) برای هند در ۱۹۴۲-۱۹۴۵ عبارتند از: ۳۰ هزار تن در ۱۹۴۲، ۳۰۳ هزار تن در سال ۱۹۴۳، ۶۳۹ هزار تن در ۱۹۴۴ و ۸۷۱ هزار تن در سال ۱۹۴۵. محموله ۱۹۴۲ شامل دو قسمت از استرالیا بود به مقدار ۱۵۰۰۰ تن در ماه برای تأمین ارتش هند (باقی مانده نیاز آن سال تحویل داده نشد). در دوره جنگ جهانی دوم ۲.۴ میلیون نفر در ارتش هند خدمت می کردند. از آنجا که همه آنها در یک زمان در ارتش خدمت نکردند، این تخمین می تواند "پائین" تر باشد. هزاران نفرشان درجه‌مدیرانه بودند (۲۵۰،۰۰۰) آنجا خدمت می کردند)، و یا به وسیله جاپانی‌ها اسیر شدند و یا مرده بودند. با توجه به برآورد تولید سالیانه غلات هندی در حدود ۶۰ میلیون تن برای ۴۰۰ میلیون نفر، می بینیم که مصرف متوسط آن در هر سال به میزان ۱۵۰

کیلوگرم (۰.۱۵ تن) برای هر نفر است (بدیهی است که برای بزرگسالان بیشتر و کودکان کمتر است). بنابراین نیاز سالانه برای حدود ۲ میلیون نفر باقی مانده در ارتش "تقلیل" شده هند به این ترتیب ۳۰۰ هزار تن بود. با احتساب مقدار مورد نیاز توافق شده ۱۵۰۰۰ تن در ماه برای سال ۱۹۴۲ ما می توانیم به رقمی در همان حدود برسیم. یعنی ۱۸۰ هزار تن برای تمام سال. اگر فرض کنیم که یک سرباز ارتش هند نیاز به ۵۰٪ غذا بیشتر از میانگین یک هندی داشته باشد، تخمین زده می شود که ۲ میلیون ارتش هند سالانه به حدود ۴۵۰ هزار تن (۰.۴۵ میلیون تن) نیاز خواهد داشت. متوسط واردات سالانه غلات در سالهای ۱۹۴۲-۱۹۴۵ معادل ۴۶۰ هزار تن (۰.۴۶ میلیون تن) بود و بدین ترتیب می توان دید که غلات وارد شده در واقع صرفاً به اندازه کافی برای تغذیه ارتش هند بود" (صفحه ۱۵۶ - ۱۵۸ فصل ۱۵ [۶]). شاشی تارور در "امپراتوی ننگین" می نویسد: "انگلیس ها جامعه را با ۱۶٪ بی سواد، ۲۷ سال میانگین عمر، عملاً هیچ صنعت محلی و ۹۰٪ زندگی زیر چیزی که ما امروز به آن خط فقر می گوئیم تحویل دادند" ([۷]، صفحه ۲۱۵ [۸]). همانطور که در (۶) بالا اشاره شد، امید به زندگی ۲۷ ساله مربوط به ۱۰ میلیون مرگ و میر ناشی از محرومیت در سال است.

بعد از استقلال هندوستان اوضاع رو به بهبودی گذاشت. اگر در نظر بگیریم که علی رغم پزشکی مدرن، آنتی بیوتیک ها، و نبود اساسی قحطی، رقم مرگ اجتناب پذیر در فاصله سالهای ۱۹۵۰ تا ۲۰۰۵ به مرز ۳۵۰ میلیون نفر رسیده آنگاه آن ۱.۸ میلیارد مرگ و میر قابل اجتناب هندی ها از محرومیت تحت سلطه بیش از دو قرن انگلیس ها آن چنان تعجب آور نیست [۱۴]. در صد مرگ و میر اجتناب پذیر در جمعیت از رقم نسل کشانه ۲.۴٪ در سال ۱۹۴۷ در زیر سلطه انگلیس به رقم ۰.۳۵٪ در سال ۲۰۰۵ کاهش یافت، اما جمعیت هند از ۳۸۰ میلیون در ۱۹۴۷ به تقریباً یک میلیارد و ۱۰۰ میلیون نفر در ۲۰۰۵ رسید. امروزه هر سال ۴ میلیون هندی در نتیجه محرومیت اجتناب پذیر می میرند. در مقایسه با صفر (۰) در چین که خلاف هند سرمایه داری توانسته است بر فقر غلبه کند [۱۱].

سه قانون ترمودینامیک که پایه های کیمیا، فزیک و صنعت را تشکیل می دهند اینها هستند: (۱) انرژی یک سیستم بسته ثابت است، (۲) آنتروپی (اختلال، فقدان محتوای اطلاعاتی) به حداکثر متمایل است و (۳) در یک کریستال خالص در صفر درجه مطلق (۲۷۳.۱۵- سانتیگراد) حرکت ملکولی صفر است. سه قانون اقتصادی پولیا بر پایه ۳ قانون ترمودینامیک است و بر این فرض است که (۱) قیمت (P) - هزینه تولید (COP) = سود (p) [سود برابر است با قیمت منهای هزینه تولید]، (۲) فریب در مورد هزینه تولید به حد اکثر تمایل دارد و (۳) در یک سیاره مرده نه کار هست، نه قیمت و نه سود [۲۹]. هزینه اصلی تولید (COP) در بریتانیای راج (شبه قاره هند)، کشتار عمدی توده ئی ۱.۸ میلیارد هندی از طریق فقر مرگبار بود، و بر طبق قانون اقتصادی ۲ پولیا، بریتانیا تلاش کرد جهان را در مورد این جنایت فریب دهد.

فریب جنایت کارانه سرمایه داری در یک دنیای تحت سلطه یک درصد نئولیبرال که وجودش را سلاحهای اتمی تهدید می کند (یک زمستان اتمی از یک جنگ اتمی که می تواند اکثریت انسانیت و جو زمین را از بین ببرد)، فقر (۱۵ میلیون نفر هر سال از محرومیت می میرند که ۴ میلیون نفر آن هندی اند) و تغییر آب و هوا توسط انسان (هر سال حدود ۱ میلیون نفر از تغییرات اقلیمی جان می بازند، که این رقم با ادامه روال فعلی و چنانچه هیچ گونه راه علاجی به کارگرفته نشود در همین قرن به رقم متوسط ۱۰۰ میلیون نفر در هر سال افزایش می یابد) [۳۰-۳۲]. فقر می کشد. نادیده گرفتن تاریخ اجازه تکرار تاریخ را می دهد [۶]. صلح تنها راه است، اما سکوت می کشد و سکوت شراکت در جرم است. لطفاً به هر کسی که می توانید اطلاع دهید.

۱۸ دسمبر ۲۰۱۸

- [١] Utsa Patnaik and Prabhat Patnaik, "A Theory of Imperialism", Columbia University Press, New York, 2016
- [٢] https://en.wikipedia.org/wiki/Utsa_Patnaik:Utsa Patnaik", Wikipedia
- [٣] Utsa Patnaik in Arindam Banerjee and C. P. Chandrasekhar, editors, "Dispossession, Deprivation, and Development. Essays for Utsa Patnaik, Columbia University Press, 2018
- [٤] How much money did Britain take away from India? About 45 trillion in 173 years, "says top economist", Business Today, 19 November 2018
<https://www.businesstoday.in/current/economy-politics/this-economist-says-britain-took-away-usd-45-trillion-from-india-in-173-years/story/292352.html>
- [٥] Jason Hickel, "How Britain stole 45 trillion from India and lied about it", Al Jazeera, 18 December 2018
<https://www.aljazeera.com/indepth/opinion/britain-stole-45-trillion-india-181206124830851.html>
- [٦] Gideon Polya, "Jane Austen and the Black Hole of British History. Colonial rapacity, holocaust denial and the crisis in biological sustainability", G.M. Polya, Melbourne, 1998, <http://janeaustenand.blogspot.com> :2008 that is now available for free perusal on the web
- [٧] Gideon Polya, "Review: "Inglorious Empire. What the British did to India" by Shashi Tharoor", Countercurrents, 8 September 2017
<https://countercurrents.org/2017/09/review-inglorious-empire-what-the-british-did-to-india-by-shashi-tharoor>
- [٨] Shashi Tharoor, "Inglorious Empire. What the British did to India", Scribe, 2017
- [٩] "Economic history of India", Wikipedia
https://en.wikipedia.org/wiki/Economic_history_of_India
- [١٠] "Angus Maddison statistics of the ten largest economies by GDP (PPP)", Wikipedia
[https://en.wikipedia.org/wiki/Angus_Maddison_statistics_of_the_ten_largest_economies_by_GDP_\(PPP\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Angus_Maddison_statistics_of_the_ten_largest_economies_by_GDP_(PPP))
- [١١] Angus Maddison, "Contours of the World Economy 1-2030AD", Oxford University Press, 2007
- [١٢] Gideon Polya, "Body Count. Global avoidable mortality since 1950", including an avoidable mortality-related history of every country from Neolithic times and is now available for free perusal on the web
<http://globalbodycount.blogspot.com>
- [١٣] Paul Greenough (1982), "Prosperity and Misery in Modern Bengal: the Famine of 1943-1944" (Oxford University Press, 1982)
- [١٤] Gideon Polya, "Economist Mahima Khanna, Cambridge Stevenson Prize And Dire Indian Poverty", Countercurrents, 20 November, 2011
<https://countercurrents.org/polya201111.htm>
- [١٥] "Amaresh Misra, "War of Civilisations: India AD 1857
- [١٦] Randeep Ramesh, "India's secret history: A holocaust, one where millions disappeared", Guardian, 24 August 2007
<https://www.theguardian.com/world/2007/aug/24/india.randeepramesh>
- [١٧] "Populstat, "India. Historical demographical data of the whole country
<http://www.populstat.info/Asia/indiac.htm>
- [١٨] Winston Churchill, speech to the House of Commons about Indians (1935); 1. Hansard of the House of Commons, Winston Churchill speech, Hansard Vol. 302, cols. 1920-21, 1935
- [١٩] N. G. Jog, "Churchill's Blind-Spot: India", New Book Company, Bombay, 1944
((Winston Churchill quoted on p195

K.C. Ghosh, "Famines in Bengal 1770-1943" (National Council of Education, Calcutta, [२०]
 .(2nd edition 1987
 T. Das, T. (1949), "Bengal Famine (1943) as Revealed in a Survey of Destitutes of [२१]
 .Calcutta", University of Calcutta, Calcutta, 1949
 Gideon Polya, "Australia And Britain Killed 6-7 Million Indians In WW2 Bengal [२२]
 :Famine", Countercurrents, 29 September, 2011
<https://countercurrents.org/polya290911.htm>
 :Bengali Holocaust (WW2 Bengal Famine) writings of Gideon Polya", Gideon Polya"[२३]
<https://sites.google.com/site/drgideonpolya/bengali-holocaust>
 Amartya Sen, "Famine Mortality: A Study of the Bengal Famine of 1943" in [२४]
 Hobshawn, E. (1981) (editor), Peasants In History. Essays in Honour of David Thorner
 .((Oxford University Press, New Delhi
 .(Cormac O Grada (2009) "Famine a short history" (Princeton University Press, 2009 [२५]
 Madhusree Muckerjee (2010), "Churchill's Secret War. The British Empire and the [२६]
 .(ravaging of India during World War II" (Basic Books, New York, 2010
 .(Thomas Keneally (2011), "Three Famines" (Vintage House, Australia, 2011 [२७]
 Prianshi Mathur, "Did you know that back in the Raj days, British looted Rs 3.2 lakh [२८]
 :crore from India?", India Times, 16 December 2018
<https://www.indiatimes.com/trending/wtf/did-you-know-that-back-in-the-raj-days-british-looted-rs-3-2-lakh-crore-from-india-358731.html>
 Gideon Polya, "Polya's 3 Laws Of Economics Expose Deadly, Dishonest And Terminal [२९]
 :Neoliberal Capitalism", Countercurrents, 17 October, 2015
<https://countercurrents.org/polya171015.htm>
 : "Climate Genocide" [३०]
[/https://sites.google.com/site/climategenocide](https://sites.google.com/site/climategenocide)
 : "Too late to avoid global warming catastrophe" [३१]
<https://sites.google.com/site/300orgsite/too-late-to-avoid-global-warming>
 : "reverse climate change & Nuclear weapons ban , end poverty" [३२]
<https://sites.google.com/site/300orgsite/nuclear-weapons-ban>